

Tristan Gooley

Hogyan találjunk vissza a természethez?

Tristan Gooley

Hogyan találjunk vissza a természethez?

A fordítás alapja:

Tristan Gooley: *How to Connect with Nature*

Macmillan, New York, 2014. All rights reserved.

(„First published 2014 by Macmillan an imprint of Pan Macmillan, a division of Macmillan Publishers International Limited“)

Copyright © The School of Life, 2014

Copyright © Tristan Gooley, 2014

Fordította © Garamvölgyi Andrea, 2016

Szerkesztette: Túrk Rita

Borítótervező: Marcia Mihotich

Borítóadaptáció: Tabák Miklós

HVG Könyvek

Kiadóvezető: Budaházy Árpád

Felelős szerkesztő: Szabó Zsuzsa

Kiadói szerkesztő: Tanács Eszter

ISBN 978-963-304-346-2

Minden jog fenntartva. Jelen könyvet vagy annak részleteit tilos reprodukálni, adatrendszerben tárolni, bármely formában vagy eszközzel – elektronikus, fényképeszeti úton vagy más módon – a kiadó engedélye nélkül közölni.

Kiadja a HVG Kiadó Zrt., Budapest, 2016

Felelős kiadó: Szauer Péter

www.hvgkonyvek.hu

Nyomdai előkészítés: typoslave [Pais Andrea]

Nyomás: Belvárosi Nyomda Zrt.

Felelős vezető: Derecskey László

Tartalom

I. Bevezetés	7
II. Föld a talpunk alatt	
1. Felkészülés	15
III. Járd a saját utadat!	
1. Kezdjük az alapokkal!	33
2. Érzékek és megérzések	63
3. A nagy összefüggések	84
4. A finomabb összefüggések	97
5. A konfliktus szépsége	111
IV. Közelebb	
1. Titkos naptárak	127
2. Gyors változások	141

V. Ez valódi kapcsolat	
1. Belső órák	151
2. Az erősödő ciklus	156
3. A szabadban csak kétféle ember létezik	166
Zárógondolat	168
Ajánlott irodalom	169
Köszönetnyilvánítás	176
Név- és tárgymutató	177
A szerzőről	181

I. Bevezetés

Sokan vannak a világon, akik azért igyekeznek megindító szavakkal ráirányítani az emberek figyelmét a természetre, mert úgy gondolják, hogy ezzel érhetik el a környezetvédelem végső, nagy célját. Én nem tartozom közéjük, és ez a könyv sem e – kétségtelenül nemes – célból született. Természetes, hogy mindenki fenntartható környezetre vágyik, mint ahogy az is, hogy épeszű ember nem akar háborút. Egyeseket az átlagnál talán jobban foglalkoztat ez a probléma, de nincs olyan ember, akit ne nyugtalanítana, hogy Földünk halálos sebeket szerez.

Ugyan könyvemben én is arra buzdítom az olvasókat, hogy térjenek vissza a természetbe, mégis egészen más okból teszem. Mégpedig azért, mert mindenki ezzel jár a legjobban. Ha szoros kapcsolatba kerülünk a természettel, akkor minden szabadban töltött perc a korábbiaknál sokkal felemelőbb élmény lesz majd. De nem csupán ezt nyerhetjük: további hozadék, hogy mi magunk is sokkal izgalmasabbá és hatékonyabbá válunk e kapcsolatban. Tudom, hogy ez a kijelentés nagy merészségre, sőt arroganciára vall, de akkor is vállalom. Előfordult már, hogy beszélgetőtársát annyira lefoglalták az élet gyakorlati dolgai, hogy nehezen

tudott vele kapcsolatot teremteni? Mondjuk, egyre csak arról magyarázott, hogyan fogja felújítani a házát. Vagy mert mindennek ismeri az árát, de semminek sem az értékét.

Előfordult már, hogy azért unt rá valakire, mert az illetőt annyira elvakította önnön elmélkedése, hogy a valóság már el sem jutott hozzá? Például folyton a fejlődő világ problémáiról beszélt, közben meg észre sem vette, hogy mellette egy kisgyerek konyhakéssel játszik. Ám ha felújítjuk a természethez fűződő kapcsolatunkat, azzal elérhetjük, hogy minden élőlényt, tárgyat és gondolatot a maga szövevényes rendszerében vizsgáljunk meg. Így a dolgokat egyszerre szemléljük majd praktikus és elméleti szempontból. Nem tudnék még egy olyan területet mondani, ahol ez megvalósítható. A növényt tekinthetjük élelemforrásnak, ugyanakkor a pillanat szépségét érzékeltetni képes dolognak is.

A vissza a természethez vágya egyáltalán nem közhely. Sokan már a madarak csivitelését sem hallják, abszolút hidegen hagyja őket egy-egy különleges formájú vadvirág, és nem látnak semmi szépet a lábuknál szorgoskodó bogárban. Ezekről az emberektől gyakran hallani olyasmit, hogy „csak a társadalomból kiszakadt geológusok képesek érdekesnek látni egy követ”. Ez az általános nézet. Ám azok közül, akik ezt vallják, sokan nagyon is örülnének annak, ha érdekesebb életet élhetnének.

Aki ezt a könyvet a kezébe veszi, egész biztosan a kivételek közé tartozik. Már sejti, vagy talán tudja is, milyen izgalmas élményt ígér a természettel való kapcsolat, és alig

várja, hogy felelevenedjen a rég elfeledett érzés. Ha elég mélyre ásunk a múltunkban, felfedezhetjük az egykor élő kapcsolat nyomait – leggyakrabban a gyerekkori emlékekben. És ha még tovább megyünk vissza az időben, akkor egész biztosan rálelünk: éspedig őseink életében.

Állításom szerint, hogy ha a kapcsolatunk a természettel kiteljesedik, annak hatása akár sorsfordító is lehet: talán teljesen megváltozunk ezáltal. Ám addig még jó néhány lépés hátravan, melyeket a II. fejezetben sorolok majd fel, és a III. fejezetben fejtek ki részletesen. A IV. fejezetben azt vizsgálom meg, miért fontos, hogy megértsük az idő fogalmát a természetben. Az utolsó két fejezet pedig azt mutatja be, milyen merész elméleti következtetésekre juthatunk, ha követjük ezeket a lépéseket.